

3 «Рігведи»

Гімни до ранньої зорі

I [R. V. 1, 123]

В повіз великий богині щасливої впряжені коні.
Всі нескортельні боги посідали в той повіз.
Славна з'явилась богиня, живуча в повітрі,
з лона темноти з'явилася людські оселі красити.
З цілого світу найперша встає вона й шле нам
здалека

пишні дари. Народилась зоря молодая, новая,
будить створіння, найперше приходить на
поклики ранні.

В наші оселі нескортна зоря завітала,
нашу хвалу прийняла в високостях повітря,
вільна, осяйна іде, щедро сипле розкішній скарби.
Наче дівчина струнка, так, богине, ідеш ти
хутко на наші поданки. Всміхаючись, ти,
молодая,
линеш раніше від сонця, осяйнеє лоно
відкривши.

Наче дівча молоденьке, що мати скупала, така
ти;
бачим блискучу красу твого тіла! О зоре

щаслива!

Ясно палай! Ні одна ще зоря не була така гарна!

II [R. V. 1, 113]

Світло лагідне займається, промінням красить
всю землю.

Слово й молитву провадить зоря, сипле барви
блискучі

і одчиняє ворота денні. У сні всі лежали;
ти ж сповістила, що час нам повстати, життям
утішатись,

час нам приносити жертви і дбати про власний
достаток.

Темрява скрізь панувала; зоря ж освітила край
неба

і до живих завігала. О дочко небес, ти з'явилась!

Ти, молодая, серпанком блискучим укрита!

Скарбів наземних усіх ти цариця! Ідеш ти

вслід за минулими зорями, ти ж і найстарша

зір всіх прийдешніх, зір вічних. Іди веселити

живучих

і оживляти умерлих!.. Зоря відколи нам сіяє?

Зорі сіяли нам досі і потім сіяти нам будуть.

Ся зоря, в свою чергу, сіяє для нашого щастя.

Вмерли ті люди, що бачили сяйво предвічної

зорі,
бачим зорю ми сьогодні, судилась же й нам тая
доля,
згинуть і наші нащадки, що зорі прийдешні
побачать.

В давні віки красно-пишно зоря променіла;
сьогодні
щедро нам світить, і потім блищатиме ясно.
Смерті нема їй, ні старощів, завжди в промінні
приходить.

Повідь огнисту зоря розливає в долинах
небесних.

Темряву чорну жене промениста богиня.
В повіз чудовий запряжені коні червоні. Вже їде
світ весь будити зоря. Вставайте! бо знову
з'явився
нам дух життя, щоб усіх оживляти! Ось темрява
гине,
день наближається! Час до роботи прийматься!
Час жити!

Мати богів! ясне око землі! вістовнице поданків!
Зоре прекрасна! Світи нам і зглянься на наші
поданки!

Славу нам дай, ясна зоре, ти, радоще світу!

Гімни Агні 1

I

Батько всієї родини приносить поданки.
Агні швидко біжить по всім вігті кострища.
Вже не такий він слабкий, молоденький, як був
на початку,
в час, як дві матері² його на світ породили.
Хутко він займе ті гілочки, ще не доткнуті.
Шириться, стелеться, кинувсь на гілки найвищі,
швидше, все швидше... он кинувсь на нижчії
знову.
Гляньте, як раптом Агні боговитий змінив свою
постать!
Вітром розмаяний, в'ється, тріщить, гоготить і
вирує,
ділить свій племінь, і палить, і чорні сліди
полишає.
Мчить наче повіз, червоним племінням вже неба
сягає.

---

¹ Агні — вогонь.

² «Двіматері» — тож саме ті дві тріски «Афані» та «Праманта», що з їх витирається святий вогонь.